

עין משפט
זר מצוה

ב א ב ת"י פ"ג תה"ל
 אישיות ה"ל"ל
 עסקן תח טו"ש"ט אה"ט פ"י
 לו ע"י א:

הגהות הב"ח

(א) תשוב' ד"ה ואין וכו'
מאמר באמה העגריה. ג"כ
ע"ל דף טז סוף ע"א:

מוסף תוספות

מקשו עליה בירושלם
יחא חכפ ושטו אלא
ביאה חכ בדון כלומר
חכ זכות יש לו לאב
בבאיה, רמב"א, ב' י'
קמ"ל וזו היכי דאזיל
רמב"א אב חכ דקריש
ונפיהו וכן ליה מאי
דאמי במתניהו, שם
והסמכא בן יהודה לא
פליג אב בבאיה דאמי
רמב"א, חס' הרא"ש ע"י
שול"ר, דאמי שכלול
שאין אנו יודעים במה
דרושו הפסוק נבחר
דאמי קרי' יתירא ליתן
מסכן אובולן נטות
מס' הרא"ש נטות
ח' ב' מס' הרא"ש
פסוק אע"ג דקרישין
נמי ספקי בכמיהה
שיכול האזין ליינה
האזין אב האב מקבל
מפון תחת הקודישין
שארזון מיעדה כספך
קיימה, א' חס' הרא"ש
חב"ב ע"כ בנערה אייר
דאז קנטה ויתנה קודם
וישואל ואז עתה
היא אב דתנה לאחר
וישואל כי נתינה מיתה
בתוך, א' וזה ילימין
וזה יתנה בקדשה
מפסד דהוי דאביה
בכשה ופסד ב' היכי
רובא' רידיה אב חכ
קרישין אמי שמשקשה
ע"י עממה, רמב"א,

תום' ר"י הזק

לא מקרא מפשה. הדין
א"ש. שרא ורצה
להתקשר כפחות משא
משה און הקדושין
בלו. והקדושין חרות
לדין בקדושין אשה.
דמיא. חתי וקנה את
עצמה בשני דרימס. ואין
רבה אתה וקנה. על ידי
עצמה העלה לו שרא
שוה לעצ. אבל שרא
מן שרא מקרה לא. איה
דחן. כבחוות פרק נגרה
און. בן. וצאית חנם.
באמת העברה און
מישהו און שמינס
כתי. וקני און און
לארון ביצאה און
אל שרא וספ לארון און
ביצאה. און יהו אב
ישאל וקדוש כתי.
אשה ליהוה. ודרוש און
און ספ ביצאה און
און ספ ביצאה און
וליהוה ידית. ודי מיל
קטנה. ואני און און
בנעה וקני. ודרוס
כאן. און און און און
וסקלה. וקטנה לאת און
קטנה און און און
קטנה און און און
כשהא קטנה ורשעא לרין
היא נהת. ואלא. וסמא
דאקטנה. און
ופס. דרמטא און שייך
בשוי. ויש חלק בדר
ומשום דהי און דיליה.

2

אֶלְעֶזֶר קָרָא (וְקָמָן דָּף ט.) לְמִימָר מִכְסָּף מִקְנֵהוּ שְׁאִין
מְזוּרָה מְנוּחָה וְכֹלָם דִּיבִין חֲלִיפִין מִיפּוֹק לִיהָ דְּלִמְתַּשְׁק עֲבָד
וְעֲבָרֵיהָ דִּמְנִינָה גְמָרִין קָמָן (דָּף ט:) דַּעֲבָד עֲבָרֵי נִקְיָה בְּכֶסֶף
וְהָאֵשְׁכָה לְאַשֶׁה אִישׁ דְּכִמְיָא אַחֲרָת יִקְחָ לֹא הָאֵשְׁכָה הַכְּמוּס
כִּדְלִיפִי מֵהָ אַחֲרָת בְּשָׁטֵר
וְדַבְּרֵי קִינִין גְּמָרִין מִהֶקְשָׁא
וְכֹל קִינִין דְּכִסָּף אֲמָרִין
כִּדְּבָר הַבֶּשֶׁר (וְהִינֵן דָּף קי:) תַּלְתָּה
כְּמִינֵי בְּדֵם חָד לְאֶפְסוּק
וְחָד לְמַעֲטֵי מַמְעֵלָה וְחָד
הַיֵּשׁ וְכִסָּף בִּישׁ (וְכִסָּף דָּף מה.)
תַּמָּר חִילוֹל חִילוֹל מְנוּחָה וְאִישׁ
לְיָרִיבֵי מַרִּי קָרָא חָד לְנוּתָר וְחָד
לְאֵלָּה וְאֵלָּה חָד מֵאֵלָּה לְאֵלָּה
שׁוֹה דְּחִילוֹל לְהִקָּל אֵלָּה
: וְאִין דְּבַר אַחֵר בְּיִדְהָ.
מֵהָ אֲמָה הָעֲבָרִיָּה יֹאחֲזֵה
מִקְ"ו לִיבְמָה מֵהָא ק"ו
וְחִין וְנִימָר אֵשֶׁה מְנוּחָה דִּמְנֵה
שֶׁכֶן אִינֵה יֹאחֲזֵה בְּכֶסֶף תַּחֲמַר
וְי"ל דִּיהָ שִׁפְחָה כְּעֻמֵּית
יֹאחֲזֵה בְּכֶסֶף וְשִׁין יֹאחֲזֵה
דְּיֹא"ט הִיא גּוֹפֵא מִינֵי בִּשְׁאֵל
וְתִפְסוֹק בְּחִלְלֵה וְי"ל דְּיֹאחֲזֵה
מֵה לִיבְמָה שִׁינְאֵלָה בְּמִיתָה
וְלִכְּן יֹאחֲזֵה בְּחִלְלֵה תַּחֲמַר
כְּעֻמֵּית שֶׁכֶן אִינֵה יֹאחֲזֵה
לְדוֹן לִכְּן אִינֵה יֹאחֲזֵה בְּחִלְלֵה
דִּיהָ הִינֵה יִמָּא שִׁפְחָה כְּעֻמֵּית
אִינֵה לְמִיפְקֵךְ מֵהָ לְשִׁפְחָה
שֶׁכֶן אִינֵה יֹאחֲזֵה בְּמִיתָה דְּאִין
תַּחֲמַר מֵהָהָה הָעֲבָרִיָּה וְי"ל
יִרְיִיבָה מְנוּחָה וְנִשְׁפָּחָה כְּעֻמֵּית
דְּכִתָּה מֵהָ לְשִׁפְחָה כְּעֻמֵּית שֶׁכֶן
יֹאחֲזֵה בְּמִיתָה דְּאִין אֵשֶׁה מְנוּחָה
בְּמִיתָה הַבְּעַל וְאִינֵה יֹאחֲזֵה
מֵה לְאַשֶׁה שֶׁכֶן אִינֵה יֹאחֲזֵה
שִׁפְחָה שִׁפְחָה כְּעֻמֵּית מְנוּחָה:

זכאי בבתו וכו'.² מפרש
(ט) צירושלמי שיש לו זכות

שמתנין לו שבר לקדש בביאה: **ואימא** צרידה וא"ת
כי לא איבערין קדש אלא לומר שכן לאז דהא דמקדשה
כי קיהא קיהא משדה פסוק: ולי"ד דמ"מ מיתורא לא נאמר
לא אז אלא חזן משמעות דקדש: דלקמן בתקפתא אמר' דנאמר
דקדא צרידי: **ואימא** ה"מ קטנה. אע"ג דקדא איירי
דכתיב (דברים כג) וסקולה ועוד דמתיא שם ע"פ על
עטורא: מ"מ י"ל דה"ק אח כתיב נחתי לאיש הזה כשהיה
ועתה הלא גדולה וא"ת לא לקטע לא איבערין קדש דהשתא
מזנין לה כספ קידושין מיעביא דכ"ה"א אמר' גבי מעשה
פסוק: עברה שפחתה (כסויות ק"ג) וי"ל דלא דמי דגבי
דיה ינחא כי בשמכרה מוכר מעשה ידיה שפיר לתלמכתא
דלא קידושין לא שפיר לא במכר אע"פ שפיר ליעבה היינו
שנמכרה אלא בקדושה ממש לא מצינו שום וכות לא"ת וא"ת
מתיין פסוק קדשה (ספ) שמעשה בהת לאז מדחי' לה
ליתמכרה לחופה אע"פ ששנעלה ממלכתה ופירש ה"מ
ס' דובי קיהא רמזנא מכתמי' לא כתיב נחתי לאיש ומשעה

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

לֹא מְקַיֵּם נִפְשָׁה מִיֵּנִי דְסִיפָא¹⁶ (לַמְעוּטֵי מֵאִי)
לַלְמְעוּטֵי חֲלִיצָה סְדָא תִּיתִי בְּקָ"ו מִיבְמָה
מֵה¹⁷ יִבְמָה שְׁאִינָה יִצְאָה בְּנָט יִצְאָה
בְּחֻלְחִלָּה זֶה שְׂוִיצָאָה בְּנָט אִינוּ דִּין שְׂוִיצָאָה
בְּחֻלְחִלָּה קַמְ"ל וְאִימָה ה"ג אִמְר קְרָא יִסְפֵּר
לְיִתּוּת¹⁸ יִסְפֵּר כּוֹרְתָה וְאִין דְּבֵר אַחֵר כּוֹרְתָה:
בְּכַסְפָּא מְנַ"ל וְתוּ הָא דִּתְנִי¹⁹ וְהָאֵב זְכָאִי בְּתוּ
בְּקִדּוּשֵׁיהּ בְּכַסְפָּא בְּשִׁמְרָה וְכִבְיָאָה מְנַל
דְּמִיקְנָא בְּכַסְפָּא וְכַסְפָּא דְּאִבּוּהּ הוּא אִמְר רַב
יְהוֹרֵה אִמְר רַב דְּאִמְר קְרָא יִצְאָה תְּנִס
אִין כְּסָף אִין כְּסָף לֹאֲרוֹן זֶה אֲבָל יֵשׁ כְּסָף
לֹאֲרוֹן אַחֵר וּמֵאֵן נִידוּ אֵב וְאִימָה לְדִידָה
ה"כִּי הִשְׁתָּא אֲבִיָּה מְקַבֵּל קִדּוּשֵׁיהּ דְּרַתִּיב
יִתְּנָה בְּתוּ נְתִי לֵאמֹר הוּא וְאִידֵּי שְׁקֵלָה
כְּכַסְפָּא וְאִימָה ה"מ קִמְנָה לְדִית לֵה יֵד לְקַבֵּל
קִדּוּשֵׁין אֲבָל נַעֲרָה דְּרִית לֵה יֵד לְקַבֵּל
קִדּוּשֵׁין תְּקִדִּישׁ אִידֵּי נִפְשָׁה וְתִשְׁקֹל כְּכַסְפָּא
אִמְר קְרָא בְּנַעֲרִיָּה בֵּית אֲבִיָּה כֹל שִׁבְחָה
נַעֲרִיָּה לְאֲבִיָּה וְאִלָּא הָא דְּאִמְר רַב הוֹנָא אִמְר
רַב "מִנִּין שְׁמַעְשָׁה הִבֵּת לֹאֵב שְׁנָאֵמֵר יִכִּי
יִמְכּוֹר אִישׁ אֵת בְּתוּ לֵאמֹר מָה אִמָּה מַעֲשָׂה
יִידֵּיהּ לְרַבָּה בְּאֵפְרַיִם בְּתוּ נִמִּי מַעֲשָׂה יִידֵּיהּ לְאֲבִיָּה
תִּיפּוֹק לֵיהּ בְּנַעֲרִיָּה בֵּית אֲבִיָּה אִלָּא
בְּהַפְרָת גְּדָרִים הוּא דְּרַתִּיב ה"ג בְּהַפְרָת
גְּדָרִים הוּא דְּרַתִּיב יִכִּי"ת נִילָף מִינֵיהּ מִמוֹנָא
מֵאִיסוּרָא לֹא יִלְפִינֵן וְכִי תִימָא נִילָף מִקִּנְסָא
מִמוֹנָא מִקִּנְסָא לֹא יִלְפִינֵן וְכִי"ת נִילָף
מִבוּשָׁת וּפְגָם שְׁאִנִּי בּוּשָׁת וּפְגָם דְּאִבּוּהּ
שִׁידִךְ בְּגוּיָהּ אִלָּא מִסְתְּבָרָא דְּכִי קָא מַעֲמַט
יִצְאָה

וְאִתָּם צָדִיקִים. וְאִתָּם
שָׁן לֹאֵב דָּהָא תַּקְדָּשָׁה
דְּמִי מִיּוֹרֵל אֵל נֶאֱמָר
תִּקְוָן בְּמִסְכָּה אֲמַרְי דְּהִי
נִגְנָה. אַעֲיָג דְּקָרָא אִיִּיר
דְּמִי לֹאֵב שֶׁס רַע עַל
יְהוּי לֹאֵב אֵל כְּשִׁיתָה
לֹא אִלְטֵרִי קָרָה דְּמִי
דְּכִהֲעָא אֲמַרְי גְּבִי מַעֲשֵׂה
(מ.) וְיִיֵּל לֹאֵב דְּמִי דְּגִבִּי
לֹאֵב יִידֵי אֲשֶׁרִי מִלְּאֲכֶנְהָ
אַעֲפִי שִׁיבֹל לֵעָדֵי יִידֵי
וְנִינִי שֶׁס וְכֹת לֹאֵב וְאִתָּ
הֵם לֹאֵב מִזְבִּי לִיה
הֵם מִנְּחֻלֵּאֲהֶם וְפִירֵשׁ דָּהָא
דְּמִי נֶאֱמָר לֹאֵב מִשְׁמַע

ה' אימא ה"מ קטנה אבל נערה לא כדאמר הבא ו"ל דהא

נרש את חתי נתתי כשהיה קטנה החופה א"ל לפרש
דעל וזוה של קטנות לה מתייבוי: וְכִי יִרְאֶה בְּיָדָהּ
וּבְגָס נופל לני דיעין שכן לא לאק מקדושים דלמך
יהא דלני עמר לה כשהיה קטנה והיה עומד לה בנשה
דמי בנרה דנערות דנני דלל ילפין מהפרת דנרים כולנ
שמיטין נשון מוילין מרשות אב מוילין מרשות אדון
ללו דילפין מהפרת דנרים מיוה לל יהירא כיון דנעטמא
נ"ל לעיל ויומא ה"מ קטנה כלומר קטנה שיך לעשות
לך קדש עמיה אכל נערה דלית לה דאיה מקדש
לא אכל אמת הוא שם כשהיה נערה איה יכול לקדשה
כשקדשה איה והסג ילף ננשה ופגם מקדושים ע"ה
נמה שיהא של אביה מנזשם ופגם כי ודאי מקדושי אביה
על ידה מקדושי אביה ובתר הכי איכא למילף מה ש

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה
ובקעה ויהיו אם לא
תמצא חן בעיניו כי מצא
בה ערות דבר וקנה לה
שטר חנם ונתן מנה
שקלה כמיתתו:
וזכירנו כי
2. ואם שלש אלה לא
יעשה לה ויצאה חנם
אין שטר חנם שומה אל
3. ואמר אבי הנדה
הקנינה את בתי נתתי
ליאשה
וישנאנה
4. אלה חקק האיש
עוד יו"ט משם בין איש
לאשת בין אב לבתו
במדה ברת אביתו:
במדה לו
5. ובי ימורד איש את
בתו לאבננה וישא
במאת העקרים:

שמות כא ז

מוסף דע"י

האב וזאי בכוור.
קבעט
קדושיה בכספ' שספ'ק
קדושה שלו, ובשטר
על קנל שטר לויסון
שטאט און וויזעס
ובביאה, רשאי למוסרה
לכס' לשם
(מבזבז) און אין כסף
לארון זה. נאמרה
מסומה, אבל שר כסף
לארון אחר, שטאט
מסומה, ומאן גיר
אב. שטין חזק למת
ישלח לארון חיה חיה
ומה שזמכרה לו שטא.
ואימה לידורו. ווי חק
ש' אמת אשטעקן און
שטא קעטע נעמל קדושי
און שטאט און שטאט און

מספר ציוריה מ' ו' חבל יש

סקף ציילטס אהערט וועלט
 דינט היי וואס
 היי מילד, לעמטס אהער
 חת נתי נתי שניד
 נתינא, קטנה דילת
 לה די, לקס עמא
 יאסני דני מולא שס
 רע כתינ איהא נערה
 נתי, למח סני קאמח אה
 נתי נתי כקטנהא ופחה
 נערה יאסני, כנענורה
 בית אביה, נני נדרס
 בית וסוי חלח למחע
 מנה דנינא נענורה חלח
 סמנינ נניא חלח
 חלח בית חלח אסמח
 קסס נח למח יאסני
 אלא כהפרת נדרס
 ווא דבהוס אלח נני

[illegible]